

Predica de la Krefeld

Duminică, 4 noiembrie 2012, ora 10⁰⁰

Ewald Frank

[Un frate: Ioan 14.1-3: „Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi”. (...)]

[Are loc binecuvântarea unor copilași și se cântă câteva cântări (...)].

Cântarea „Eu mă închin puterii dragostei care s-a descoperit în Isus Hristos” este una din cântările foarte frumoase care exprimă ce înseamnă dragostea lui Dumnezeu și cum a fost ea descoperită.

De fapt, eu am vrut să-i chem pe toți frații la rugăciune, ca să se roage în diferite limbi, fratele Kucacika, fratele Trabani, fratele din Slovacia, fratele Müller din Austria, am vrut să-l chem și pe fratele Daniel și pe alți frați din diferite limbi. Să vedem care va fi situația spre sfârșitul adunării. Dorim ca toți să știe că apreciem și respectăm venirea voastră și că aveți parte de vestire și de ceea ce face Dumnezeu chiar acum. Eu cred că distanța cea mai lungă, a celor ce vin din România, este de 1.700 km. Și apoi dacă ne gândim la faptul că unii oameni locuiesc la 7,5 km de aici și nu vin. Și există niște oameni care vin de la distanțe mari ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți.

Și suntem convinși că, Cuvântul lui Dumnezeu nu se va întoarce fără rod, ci va împlini scopul pentru care a fost trimis. Cu privire la lucrurile spuse aseară am primit câteva e-mail-uri. Saluturi [...] Suntem mulțumitori lui Dumnezeu. Ieri au fost 920 de conexiuni prin internet, din toate popoarele pământului și oamenii au ascultat Cuvântul Domnului. Parțial, câteodată am trecut de 1.000 de conexiuni. Noi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeu și pentru această posibilitate fiindcă noi putem fi ascultați în toată lumea.

Ne gândim deseori la Cuvântul Domnului: „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul*” (Matei 24.14). Cum am auzit și citit deja aseară, încă puțină vreme și va veni Acela care a dat făgăduința: „*Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*” (Ioan 14.3). Și, de asemenea, cuvântul din Evrei 4.1: „*niciunul din voi să nu se pomenească venit prea târziu*”.

Eu o voi repeta de fiecare dată, că sunt deplin convins și cred că toți aceia care aud glasul lui Dumnezeu acum, care cred Cuvântul și făgăduințele lui Dumnezeu pentru timpul acesta, ei vor vedea slava lui Dumnezeu. Dumnezeu nu face niște promisiuni goale, ci El împlinește fiecare făgăduință a Lui pe care El ne-a dăruit-o. Fariseilor și cărturarilor necredincioși, Domnul le-a spus: „*Cine este din Dumnezeu, ascultă cuvintele lui Dumnezeu; voi de aceea n-ascultați, pentru că nu sunteți din Dumnezeu*”. Cine este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu. Aceasta se potrivește în toate timpurile.

În sfera pământească, vedem semnele timpului sfârșitului. Noi nu mai recunoaștem cum a fost lumea: multe schimbări au avut loc; de la cel de-al Doilea Război Mondial înapoi totul a devenit altfel. Astăzi, în câteva ore va începe alegerea în America. Dacă mă gândesc, frații care au fost prizonieri în Anglia, au emigrat în Statele Unite ca să fondeze America modernă. Dacă mă gândesc la menoniti, ei au plecat din Krefeld în Philadelphia, ca să facă din America, o Americă unde există libertatea credinței, care nu a existat atunci în Europa și ei s-o practice în Statele Unite, unde a sunat clopotul libertății. Și deja în Vechiul Testament s-a vorbit despre ziua cea mare a împăcării, ca toți să-și trăiască împăcarea cu Dumnezeu.

Fără să judec: acolo sunt doi candidați. Unul din candidați, până în tinerețea lui, s-a dus în Jakarta într-o moschee, unde a primit o școlarizare islamistă, înainte să se întoarcă în Hawai. Și al doilea candidat face parte din cultul care botează și se roagă pentru cei morți. Dacă cineva se alătură bisericii lui și este botezat, el poate să se roage și pentru un mort dintre rudele lui.

Dacă ne gândim la faptul că Dumnezeu a dăruit acestei țări un proroc și acolo s-au întâmplat niște lucruri care nu s-au mai întâmplat din zilele Domnului nostru. Și după aceea fratele Branham spune: „eu nu mă mai rog pentru America. Ci doar pentru cei credincioși care au ascultat chemarea Domnului. Este prea târziu, este prea târziu”.

Dacă noi ne uităm la situația din toată lumea, fără să judecăm pe cineva, pretutindeni este Sodoma și Gomora – indiferent unde te uiți – și totul este oficial, public. Și în acest cuvânt din Numeri 20 de la v. 7, Dumnezeu nu a permis acele lucruri. El le-a pus sub pedeapsa cu moartea: adulterul, homosexualitatea și sexul cu animalele. Ei trebuiau să fie omorâți pe loc, fără discuții – niciun har, nicio conversație, nicio discuție. Cine era găsit că a comis adulter era ucis cu pietre, cine era homosexual era ucis cu pietre, cine a avut contact sexual cu animale, trebuia să fie ucis la fața locului. Și ce este astăzi? Astăzi toată lumea este o Sodomă și o Gomoră. Nu a spus-o Domnul? „Cum a fost în zilele Sodomei și Gomorei așa va fi în timpul când Se va descoperi Fiul omului”. Totul se împlinește, în politică, în religie, între națiuni, chiar și catastrofele naturale se înmulțesc. Într-o zi, chiar și coasta de Vest a Statelor Unite va fi lovită, așa cum a văzut-o fratele Branham.

Dar pentru noi este valabilă chemarea: *„Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie”*. Noi suntem convinși că Dumnezeu ne-a dăruit ultimul mesaj, ultima chemare și ne-a dat învățătura absolută și descoperirea absolută a Cuvântului Său și a voii Sale, prin harul Său. Și acum este important, ca acela care are urechi să asculte ceea ce spune Bisericii Duhul. Domnul nu vorbește în afara Bisericii, ci El vorbește în Biserică. El nu umblă în afara sfeșnicului, ci în mijlocul sfeșnicului. El ține cele șapte stele în mâna Lui dreaptă și de șapte ori avem făgăduințele în Apocalipsa 2 și 3: „cine va birui”. Și cine va birui? Doar aceia care ascultă de ceea ce spune Bisericii Duhul. Ei sunt biruitorii. Toți ceilalți vor trece pe lângă cele vestite.

Frați și surori, cum am amintit și aseară, dacă chiar și în mijlocul fecioarelor există fecioare înțelepte și nehibzuite – aceasta îmi rupe inima. Dacă ar fi după mine, aș spune: „Vă rog, veniți toate!” Dar Domnul poate să-i ia doar pe aceia care sunt în concordanță cu Cuvântul

Lui, cu voia Lui, nu niște oameni care se împotrivesc, în interiorul lor, la ceea ce a spus El – ca să spunem corect – care lucrează împotriva lucrării pe care o face Dumnezeu acum. Fratele Branham a spus: „întotdeauna oamenii Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru ceea ce a făcut El în trecut și se uită spre lucrurile pe care le va face El în viitor, dar trec pe lângă ceea ce face El în prezent”.

Dumnezeu ne-a dăruit harul ca să avem legătura [cu El] și cu adevărat noi am găsit această legătură cu El, încât Dumnezeu a putut să continue. Dumnezeu nu Își întrerupe lucrarea Lui, ci El întotdeauna continuă, așa cum am auzit-o deseori din partea fratelui Branham. De la Reformă încoace, Dumnezeu a dăruit treziri din ce în ce mai profunde. Când s-a încheiat una, a venit cealaltă și după aceea a urmat a treia, a patra și așa mai departe, până la turnarea Duhului Sfânt. Dar chiar la sfârșit, Biserica trebuie să fie în concordanță cu Cuvântul și cu Duhul. Totul trebuie să fie readus în starea originală. Cu privire la ziua cea minunată, corul a mai cântat-o încă o dată.

Și dați-mi voie să citesc locurile acestea din Filipeni 1.6: *„Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos”*.

Aceasta este convingerea mea și a noastră, că Domnul va duce la bun sfârșit lucrarea eliberării cu Biserica Mireasă până în ziua revenirii Sale, prin harul Său. În noi nu este nicio răzvrătire, ci suntem de acord cu fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu pe care Domnul ni l-a dăruit, prin harul Său. Aici Pavel a exprimat: *„Sunt încredințat (convins - o convingere fermă) că Acela care a început în voi această bună lucrare o va isprăvi”*. A putut Domnul să înceapă în tine? Atunci El va și isprăvi. Dacă El nu a putut să înceapă, atunci nici nu va putea să isprăvească. Lucrarea de răscumpărare a lui Dumnezeu trebuie să aibă loc în fiecare în parte.

Citim în Filipeni 1.9-10: *„și mă rog ca dragostea voastră să crească tot mai mult în cunoștință și orice pricepere, ca să deosebiți lucrurile alese („ca să aveți un simț fin” – lb. germ.), pentru ca să fiți curați și să nu vă poticniți până în ziua venirii lui Hristos”*. Spuneți „Amin”. Aceasta este rugăciunea noastră, dorința noastră: ca în acea zi când Domnul îi va lua Acasă pe ai Lui, să avem și noi parte de aceasta,

prin harul Său. Haideți s-o spunem din nou: cine ascultă acum de glasul Domnului va auzi și atunci glasul Domnului.

Din Filipeni 2 am putea începe cu v. 12, cu ce a scris Pavel în acel timp: *„Astfel, dar, preaiubiților, după cum totdeauna ați fost ascultători, duceți până la capăt mântuirea voastră, cu frică și cutremur, nu numai când sunt eu de față, ci cu mult mai mult acum, în lipsa mea”*.

Nu numai când un bărbat al lui Dumnezeu este prezent și vestește Cuvântul, ci și atunci când el este departe, noi să credem Cuvântul auzit și să și trăim conform acestui Cuvânt.

În v. 13 este scris: *„Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui și voința și înfăptuirea”*. Dumnezeu dăruiește ambele lucruri: voința și înfăptuirea, conform plăcerii Lui.

V. 14-15: *„Faceți toate lucrurile fără cârtiri și fără șovăieli, ca să fiți fără prihană și curați, copii ai lui Dumnezeu, fără vină, în mijlocul unui neam ticălos și stricat, în care străluciți ca niște lumini în lume”*. O lume care este pe dos.

Dar Domnul spune: *„voi nu sunteți din lumea aceasta după cum și Eu nu sunt din această lume”*. Noi suntem în această lume, dar nu suntem din lumea aceasta. Domnul Dumnezeu să dăruiască har tuturor și în viața de toate zilele, ca să nu fim stăpâniți de niște vicii, ci Dumnezeu să ne dăruiască harul Său ca noi să stăpânim totul. Mă gândesc acum la toți aceia care, la serviciu, lucrează cu internetul, ce fel de ispite sunt acolo. Ce văd și ce aud mulți cei tineri și cei în vârstă? Vă rog, stăpâniți acest calculator și niciun program să nu vă stăpânească. Ci voi să aveți harul, înaintea lui Dumnezeu, ca și în astfel de situații să se descopere că voi nu sunteți din această lume. Mergem la Coloseni 3, unde este adresat un cuvânt tuturor acelor care sunt veniți de curând la Domnul, care doresc să-și dedice viețile lor Domnului. Coloseni 3.8-10: *„Dar acum, lăsați-vă de toate aceste lucruri: de mânie, de vrăjmășie, de răutate, de clevetire, de vorbele rușinoase care v-ar putea ieși din gură. Nu vă mințiți unii pe alții, întrucât v-ați dezbrăcat de omul cel vechi cu faptele lui și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou, care se înnoiește spre cunoștință, după chipul Celui ce l-a făcut”*. Un cuvânt adresat tuturor acelor care își trăiesc întoarcerea la Dumnezeu, care intră pe poarta strâmtă, care pășesc pe calea îngustă, care se dezbracă de omul vechi și

se îmbracă în omul nou. Și Duhul Sfânt ne arată foarte precis ce trebuie să dezbrăcăm, ce face parte din omul acesta vechi. Și El va lucra în noi ceea ce este plăcut înaintea lui Dumnezeu.

Cuvinte similare putem citi în Efeseni 4.22-24: *„cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare; și să vă înnoiți în duhul minții voastre („trebuie să vă înnoiți în duhul minții voastre” – lb. germ.) și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul”*.

Și aceste cuvinte trebuie citite, trebuie ascultate și trebuie crezute! Frați și surori, aici am ajuns la un punct: mulți din cadrul mesajului discută despre lucrurile pe care le-a spus fratele Branham și ei niciodată nu au trăit o întoarcere la Dumnezeu, ei nu știu ce înseamnă nașterea din nou, ce este înnoirea. Ei au doar niște fantezii. Nu și iarăși nu! De la început noi trebuie să pășim pe calea îngustă, trebuie să trăim o întoarcere la Dumnezeu autentică, o înnoire și o naștere din nou. Și atunci se împlinește ceea ce, de asemenea, este scris în Coloseni 3 începând de la v. 1: *„Dacă deci ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Căci voi ați murit și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. Când Se va arăta Hristos, viața voastră, atunci vă veți arăta și voi împreună cu El în slavă”*. Acestea sunt cuvinte din Scriptură.

Ceva ce a atins puternic inima mea, se găsește în Vechiul Testament. Când Dumnezeu a scos poporul Israel cu un braț puternic și El a jurat pe Sine Însuși că le va da țara unde curge lapte și miere... Să citim aceste cuvinte, care ne ating inimile și apoi să ne punem întrebarea: unde ne așează Cuvântul lui Dumnezeu pe noi? Haideți s-o spunem, ca și aseară: îndoieli, necredință, neascultare sunt judecate. Cu aceste lucruri Dumnezeu nu poate face absolut nimic. Noi avem aici un capitol, în care Dumnezeu a jurat de două ori. El a trebuit să jure a doua oară, fiindcă poporul condus afară a mers pe căile lui proprii și s-a împotrivit la tot ceea ce i-a spus și i-a poruncit Domnul. Noi putem citi în cărțile lui Moise.

Dar aici, prin prorocul Ezechiel, în cap. 20 Dumnezeu a spus de câteva ori niște lucruri care au atins inima mea. Și este scris că „*Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit...*”.

Ezechiel 20.5: „*Spune-le: «Așa vorbește Domnul Dumnezeu: «În ziua când am ales pe Israel, Mi-am ridicat mâna spre sămânța casei lui Iacov și M-am arătat lor în țara Egiptului; Mi-am ridicat mâna spre ei și am zis: «Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru!». După aceea vine și făgăduința, v. 6: «În ziua aceea, Mi-am ridicat mâna spre ei ca să-i duc din țara Egiptului într-o țară pe care o căutasem pentru ei, țară în care curge lapte și miere, cea mai frumoasă dintre toate țările».*”.

Acestea sunt cuvintele de la chemarea afară. Dar după aceea a venit un timp de încercare. Atunci s-a cerut ascultare, s-a cerut credință. Nu să se împotrivescă...

Este scris de mai multe ori: Ezechiel 20.8: „*Dar ei s-au răzvrătit împotriva Mea și n-au vrut să Mă asculte...*”. S-au răzvrătit. V. 13: „*Dar casa lui Israel s-a răzvrătit împotriva Mea în pustie. N-au urmat legile Mele, ci au lepădat poruncile Mele, pe care trebuie să le împlinească omul ca să trăiască prin ele...*”. Ca să vă spun pe scurt, durerea este foarte mare. Este scris în v. 15: „*Chiar și în pustie Mi-am ridicat mâna spre ei și le-am jurat că nu-i voi duce în țara pe care le-o hotărâsem, țară în care curge lapte și miere, cea mai frumoasă din toate țările*”. Și acum vine motivul: „*și aceasta pentru că au lepădat poruncile Mele și n-au urmat legile Mele și pentru că au pângărit Sabatele Mele, căci inima nu li s-a depărtat de la idoli lor*” (v. 16). V. 21: „*Dar fiii s-au răzvrătit și ei împotriva Mea. N-au umblat după rânduielile Mele...*”.

Ce am văzut noi ieri? Credința, încrederea și ascultarea aparțin laolaltă. La ce le folosește astăzi tuturor confesiunilor, tuturor denominațiunilor care nu cred conform Cuvântului lui Dumnezeu, nu-l învață, nu-l practică și umblă în continuare pe căile lor proprii și fac ceea ce cred ei că ar fi corect și nu le pasă ce a spus Dumnezeu? Dumnezeu ne-a dăruit harul, ca să primim corectare, ca lucrurile care n-au fost corecte, să fie corectate din nou, prin har. Pentru acest scop a fost dat mesajul. Nu doar ca noi să vorbim despre acest mesaj. Care este scopul,

care este rezultatul final al mesajului care ne-a fost dăruit de Dumnezeu prin harul Lui, Mesajul care va premerge a doua venire a lui Isus Hristos? Acesta trebuie să premerge, fiindcă așa a făgăduit Domnul.

Și astfel noi am devenit o parte din ceea ce face Dumnezeu acum, conform Cuvântului Său. În noi nu este nicio împotrivire față de făgăduință. Dacă Dumnezeu spune: „*vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată*”, atunci Dumnezeu a preluat răspunderea pentru aceasta. Atunci, la sfârșitul zilei harului, trebuia să se împlinească această făgăduință, înainte de a veni ziua aceea mare și înfricoșată, înainte ca soarele să se întunece și luna să se prefacă în sânge. Eu n-am nicio problemă să cred această făgăduință. Și Domnul a confirmat-o în Matei 17:11 și Marcu 9:12: „*Ilie va veni întâi; și va așeza din nou toate lucrurile*”. După aceea o auzim și din gura fratelui Branham, de repetate ori: „Mesajul timpului prezent spune «înapoi la Cuvânt, înapoi la Cuvânt!»”. Astfel ca, la sfârșit, Biserica să fie într-o concordanță deplină cu Cuvântul care a fost vestit la început. Și Biserica să fie readusă în starea corectă.

Cu privire la necredință și credință, doresc să citesc din Romani 4, doar ca să arăt ce efect are credința și ce efect are necredința. Citim Romani 4, începând cu v. 20: „*El nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință, ci, întărit prin credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu*”.

Necredința duce în eroare. Credința ne aduce în starea corectă față de Dumnezeu, astfel încât noi să ne uităm la Cel Invizibil ca și când L-am vedea deslușit. Și noi știm că El, Domnul Dumnezeu a preluat răspunderea pentru tot ceea ce a făgăduit El. Și aici ni se relatează despre Avraam: Avraam a crezut, Avraam a fost ascultător și aceasta i-a fost socotită ca neprihănire.

În Romani 11 avem relatarea tristă despre ceea ce s-a întâmplat cu poporul Israel și anume, cu aceia care n-au crezut. Romani 11.20: „*Adevărat: au fost tăiate din pricina necredinței lor și tu stai în picioare prin credință* („prin credința ta” – lb. germ.): *Nu te îngâmfa, dar, ci teme-te* („și fii atent” – lb. germ.)!”. V. 23: „*Și chiar ei, dacă nu stăruie în necredință, vor fi altoiți; căci Dumnezeu poate să-i altoiască iarăși*”. Dumnezeu are această putere ca să-i altoiască iarăși.

Credința ne readuce la Dumnezeu. Necredința ne desparte de Dumnezeu. Frați și surori, fratele Branham a dorit să spună aceste lucruri în citatele pe care le-am citit. Noi n-avem voie să punem sub semnul întrebării nici măcar un singur cuvânt! Și nu avem voie să purtăm nicio discuție - doar să credem.

Azi, foarte de dimineață, am primit un telefon. Nu-l cunosc pe acest om. El a spus: „Pot să discut cu dumneata, prin telefon?” „Cu mine nu discutați deloc, nici prin telefon, nici față în față. Dacă doriți, puteți să-mi scrieți un email”. Noi nu suntem aici ca să discutăm: noi suntem aici ca să credem cum zice Scriptura. Dacă necredința ne desparte de Dumnezeu, iar credința ne aduce înapoi la Dumnezeu și ne unește cu El, atunci vă rog, haideți să credem din toată inima noastră, așa cum este scris în Scriptură.

În Evrei 11 este capitolul credinței, unde sunt enumerați toți vitejii cu care a fost Dumnezeu, care s-au încrezut în Dumnezeu, care L-au crezut pe El. Citim începând cu v. 17: *„Prin credință a adus Avraam jertfă pe Isaac, când a fost pus la încercare: el, care primise făgăduințele cu bucurie, a adus jertfă pe singurul lui fiu! El căruia i se spusese: «În Isaac vei avea o sămânță care-ți va purta numele!»”*. Și acum fiți atenți ce este scris în v. 19: *„Căci se gândea că Dumnezeu poate să învie chiar și din morți; și, drept vorbind, ca înviat din morți l-a primit înapoi”*.

Deci, credința pe care Dumnezeu i-a dăruit-o lui Avraam a fost atât de puternică... Și ascultarea lui a dovedit această credință a lui. Haideți s-o citim din Iacov 2, ca noi toți să știm că credința și ascultarea aparțin una celeilalte. Iacov 2 este un cuvânt foarte greșit înțeles. La început, Martin Luther s-a împotrivit să traducă [epistola lui Iacov] - el n-a putut-o așeza - fiindcă el s-a referit la Romani 4, că neprihănirea poate să vină doar prin credință. Și pe acest „doar” l-a subliniat el foarte mult și l-a supra-subliniat încât și nu a putut să fie de acord cu ceea ce scrie Iacov.

Citim Iacov 2, începând cu v. 21: *„Avraam, părintele nostru, n-a fost el socotit neprihănit prin fapte, când a adus pe fiul său Isaac jertfă pe altar?”*

Aici ar putea să se spună chiar și la singular. Datorită ascultării sale, Avraam a fost socotit neprihănit. El a crezut și a fost ascultător.

Acestea n-au fost niște fapte făcute de el, ci el a făcut ceea ce i-a poruncit Domnul. Și aceasta este unitatea între credință și faptă. Credința te aduce în legătură cu fapta. „Crede în Domnul Isus Hristos!” „Cine crede și este botezat...”. Deci, fapta a aparținut credinței.

V. 22: *„Vezi că credința lucra împreună cu faptele lui și, prin fapte, credința a ajuns desăvârșită”*. Credința pe care Avraam a avut-o deja în Geneza cap. 14-18, a fost dovedită în cap. 22, când ascultarea a urmat credinței lui. La fel este și cu noi, frați și surori. Credința și ascultarea aparțin una de cealaltă. Și în acest mod, credința și-a găsit confirmarea, împlinirea, prin har.

V. 23: *„Astfel s-a împlinit Scriptura care zice: «Avraam L-a crezut pe Dumnezeu și i s-a socotit ca neprihănire»; și el a fost numit «prietenul lui Dumnezeu.»”*. El a fost numit „prietenul lui Dumnezeu” când ascultarea lui a format o unitate cu credința lui, când credința a fost dovedită prin ascultarea lui. Se poate citi și în Isaia 41 și în Ioan 15.14: *„Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ce vă poruncesc Eu”*. Nu să trecem pe lângă, ci să facem ce ne-a poruncit Domnul. Și porunca cea mai mare este dragostea, dragostea lui Dumnezeu - dragostea lui Dumnezeu care a fost turnată în inimile noastre, prin Duhul Sfânt. Dumnezeu este dragoste. Și Domnul a zis: *„Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții”* (Ioan 13.35) - cu adevărat o dragoste dumnezeiască autentică unii pentru alții, ca noi să fim pregătiți să ne dăm viața pentru fratele nostru și pentru sora noastră. Așa cum a scris și Pavel: *„Căci aproape să doresc să fiu eu însumi anatema, despărțit de Hristos, pentru frații mei, rudele mele trupești”*. O dragoste salvatoare; nu care-i judecă pe oameni. Pe noi pur și simplu ne doare tare... Ce m-aș bucura ca înaintea revenirii Domnului să poată fi adunată o recoltă cum n-a mai fost niciodată înainte. Din partea mea să fie chiar și milioane, eu n-am nimic împotriva. Mie îmi pare rău de fiecare suflet care va fi pierdut. Dumnezeu va avea grijă, ca la ultima cercetare a lui Dumnezeu, chiar și ultimii să fie chemați afară. Numărul va fi deplin și abia după aceea va suna trâmbița lui Dumnezeu.

Cu privire la Domnul, Mântuitorul nostru iubit, dați-mi voie să citesc din Evrei 5, unde Domnul nostru, în starea lui omenească, din

pricina noastră, a trăit tot ceea ce și noi am putea să trăim, prin harul lui Dumnezeu. Evrei 5.8-9: *„măcar că era Fiu, a învățat să asculte prin lucrurile pe care le-a suferit. Și, după ce a fost făcut desăvârșit, S-a făcut, pentru toți cei ce-L ascultă, urzitorul unei mântuiri veșnice”*. Amin. Amin. Dacă privim la aceste lucruri: Domnul slavei, care a umblat în Grădina Eden, singurul Dumnezeu S-a descoperit într-un mod vizibil, Domnul, Iahveh, El a devenit om din pricina oamenilor. Domnul a devenit slujitor, a venit într-un trup de carne și sânge ca să ne răscumpere pe noi, care am fost născuți din nou ca fiii și fiicele Sale, ca să trăiască pentru noi o viață pe care o putem trăi și noi, prin harul Lui.

Și când vine suferința peste noi, să învățăm ascultarea în suferințe și să nu disperăm, ci să credem și să ne încredem în Domnul și să știm că El va face totul bine. El, Domnul și Mântuitorul nostru, când S-a făcut om, când a fost Fiu, în suferințele Sale a învățat să asculte. Nu vă simțiți răniți, ci fiți mulțumitori. Dacă nu s-ar fi întâmplat cu Răscumpărătorul în trupul Său de carne, nu s-ar fi putut întâmpla nici cu noi, care suntem încă în acest trup de carne. Primiți răscumpărarea care aparține de aceasta, așa cum ne-a dăruit-o Dumnezeu! Credeți fiecare cuvânt al Dumnezeului nostru, din toată inima voastră! Vă rog, nu luați vreun creion ca să corectați ceva. Dacă este nevoie de corectură, atunci aceasta nu este în Cuvânt, ci la tine și la mine, la noi toți – acolo noi avem de corectat suficient și acolo trebuie să înceapă corectura.

Haideți să citim încă o dată v. 9: *„Și, după ce a fost făcut desăvârșit („în acest mod” – lb. germ.), S-a făcut, pentru toți cei ce-L ascultă, urzitorul unei mântuiri veșnice”*. Mulțumiri Răscumpărătorului, Domnului nostru, care a venit la noi, care a fost ascultător până la moartea de cruce. Astfel ca noi, care am fost răstigniți împreună cu El, să putem trăi viața Lui prin credință și ascultare.

Acum, alte două versete biblice, tot în Evrei cap. 3 și 4, unde ne este descrisă necredința. Haideți ca în acest sfârșit de săptămână, să îndepărtăm neascultarea și necredința. Și haideți să credem și să ascultăm - aceste două lucruri să fie accentuate. Cu neascultarea și necredința, Dumnezeu nu poate face nimic, ci doar cu credința și cu ascultarea.

În Evrei 3.12: *„Luați seama, dar, fraților, ca niciunul dintre voi să nu aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeu Cel Viu”*.

Necredința este lepădare de Dumnezeu. Și dacă se vorbește despre marea lepădare de credință din 2 Tes. 2, care va veni peste tot pământul, atunci pur și simplu Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu fiindcă noi putem crede așa cum zice Scriptura. Dar aici suntem făcuți atenți: *„Luați seama fraților”*. Acest cuvânt nu este adresat necredincioșilor, ci credincioșilor: *„Luați seama, dar, fraților iubiți, ca niciunul dintre voi să nu aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeu cel viu”*. Și această avertizare ne este adresată nouă tuturor. Indiferent unde este scris și ce a fost spus, noi credem ce a spus Scriptura, noi credem cum a spus Scriptura și rămânem legați cu Dumnezeu.

Din Evrei 4, citim v. 11: *„Să ne grăbim, dar, să intrăm în odihna aceasta, pentru ca nimeni să nu cadă în aceeași pildă de neascultare”*. Neascultarea a fost foarte muștrată de Dumnezeu. De aceea credința și ascultarea trebuie să existe în viețile credincioșilor – și trebuie să subliniem aceasta deseori.

Să citim și din 1 Tesaloniceni 2, unde ne este dată avertizarea, prin Pavel. 1 Tes. 2.2-4: *„După ce am suferit și am fost batjocoriți în Filipi, cum știți, am venit plini de încredere în Dumnezeul nostru să vă vestim Evanghelia lui Dumnezeu în mijlocul multor lupte. Căci propovăduirea noastră nu se întemeiază nici pe rătăcire, nici pe necurăție, nici pe viclenie. Ci, fiindcă Dumnezeu ne-a găsit vrednici să ne încredințeze Evanghelia, căutăm să vorbim așa ca să plăcem nu oamenilor, ci lui Dumnezeu, care ne cercetează inima”*.

În ciuda tuturor prigoanelor și încercărilor, apostolul Pavel și-a pus încrederea lui în Domnul. Același lucru îl putem face noi în acest timp. Cum am auzit aseară din Filipeni, i-a plăcut Domnului să lucreze așa cum a lucrat. Și noi putem continua cu vestirea Cuvântului Lui prețios și, dacă va vrea Dumnezeu, până va veni El. Facă-Se voia Lui! Și revenirea Lui este foarte, foarte aproape. Eu cred că și voi simțiți răspunderea pe care o avem împreună, înaintea lui Dumnezeu.

Eu n-aș fi putut să vestesc Cuvântul unor scaune goale. Cine ar putea crede, în toată lumea, că a avut loc o însărcinare, o trimitere? Cine ar putea crede, dacă aici n-ar fi o Casă a lui Dumnezeu, dacă aici nu ar fi adunați niște copii ai lui Dumnezeu care ascultă și cred Cuvântul lui Dumnezeu pentru timpul prezent? Dumnezeu a avut grijă ca ultimul mesaj să fie un mesaj vrednic de crezare. Dumnezeu Și-a dovedit Cuvântul Lui.

Au trecut deja 50 de ani. Aveam 29 de ani când Domnul m-a chemat și privesc înapoi spre toți acestor ani: „Te voi trimite din oraș în oraș, ca să vestești Cuvântul Meu”. Aceasta este tot atât de adevărat precum fiecare cuvânt pe care-l citim în Biblie. Și suntem mulțumitori lui Dumnezeu și din nou mulțumitori că toată lumea poate să asculte și să experimenteze și să fie martoră împreună cu noi.

Haideți s-o mai spunem încă o dată. Cu slujba puternică a fratelui Branham nu s-a terminat totul. Nu! A avut loc o continuare. Eu aș putea să spun: a avut loc un nou început, prin harul lui Dumnezeu. Toată lumea este inclusă în vestirea Cuvântului lui Dumnezeu. Dacă ne gândim că în Noua Zeelandă, acolo unde începe de fiecare dată ziua, unde răsare soarele în fiecare zi și dacă ne uităm până în Vest, unde apune soarele - eu v-am spus-o deja aici, de mai multe ori, din Auckland, Noua Zeelandă am zburat în Los Angeles și când am ajuns în Honolulu, acolo era duminică seara și aici era sâmbătă seara. Diferență de o zi! Și eu m-am gândit: oare ce s-a întâmplat acum? Atunci am trecut peste fusul orar. Dar toată lumea este inclusă în această vestire minunată, indiferent ce timp au ei.

În Canada, Statele Unite, oamenii se trezesc la ora 4 dimineața, ca să ni se alăture. Acum, în Noua Zeelandă, este timpul de culcare; dar, mai întâi, ei ascultă Cuvântul Domnului. Ce mulțumitori putem fi pentru tot ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu, pentru Cuvântul Său, pentru harul Său, pentru toate descoperirile, pentru introducerea în tot planul de mântuire al Dumnezeului nostru. Suntem mulțumitori pentru faptul că voi veniți cu toții și suntem mulțumitori că putem avea aceste transmisiuni. Suntem mulțumitori pentru cântările minunate și că Dumnezeu este proslăvit în acest loc și El își atinge ținta Lui cu noi toți. Suntem mulțumitori pentru toate limbile pe care ni le-a dăruit El, suntem

mulțumitori pentru tot. Dumnezeu nostru este un Dumnezeu credincios și El Își va desăvârși lucrarea în timpul nostru prezent.

Încă un verset din 1 Tes. 2.19: „*Căci cine este, în adevăr, nădejdea sau bucuria, sau cununa noastră de slavă? Nu sunteți voi, înaintea Domnului nostru Isus Hristos, la revenirea Lui?*” Nu doar astăzi, în această adunare sau oriunde este auzit Cuvântul lui Dumnezeu, ci în ziua lui Isus Hristos, când El va reveni ca să-i ia Acasă pe toți aceia care L-au crezut pe El, care au fost ascultători, care s-au lăsat aduși înapoi, conform cuvântului din Scriptură: „Voi, poporul Meu, despărțiți-vă de ei, nu vă atingeți de nimic necurat. Atunci Eu vă voi primi și voi Îmi veți fi fii și fiice și Eu voi fi Dumnezeu vostru”.

Încă o dată, ca un șoc. Noi am vorbit despre starea lumii. Și nimeni nu poate să schimbe ceva. Nici noi nu o putem schimba. Reunificarea tuturor religiilor, tot ceea ce are loc acum și legăturile între popoare, se naște ultima împărăție, așa cum este descris în Daniel 2 și Daniel 7. Dar ceea ce am vrut să spun eu este următorul lucru, adresat celor credincioși și cu privire la ceea ce am spus mai înainte: Dumnezeu a pronunțat pedeapsa cu moartea pe loc, asupra unor lucruri. Vă rog credeți-mă, nu va fi răpit nimeni care trăiește în preacurvie, niciun homosexual. Este imposibil. Așa să se continue în cer? Nu se poate! Cine este născut din Dumnezeu este născut din nou. „*Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi*”. Și noi trebuie să vestim cu toată seriozitatea, nu ca cineva să se gândească: „Harul, harul, harul”. Da, harul lucrează totul! Crede și permite ca harul să lucreze în viața ta! Încă mai este scris: „...*sfințirea, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul*”. Haideți să fim sfințiți prin Cuvântul lui Dumnezeu, în credință și prin ascultare. Atunci nu mai este nicio împotrivire interioară, ci un acord interior cu fiecare cuvânt al lui Dumnezeu care ne-a fost dat prin harul Său și care ne-a fost și descoperit.

Credinciosul Domn să unească lucrurile spuse aici și să vorbească cu noi în continuare, ca noi să recunoaștem că acesta este cel mai important timp, cea mai importantă perioadă de timp din toată istoria omenirii. Amintiți-vă cele două versete biblice: „*încă puțină vreme*” și după aceea Domnul va reveni. Și fiți atenți ca niciunul dintre voi să nu se trezească lăsat în urmă. Încă este scris: „*doi inși vor fi în același pat,*

unul va fi luat și altul va fi lăsat; două femei vor măcina împreună: una va fi luată și alta va fi lăsată. Doi bărbați vor fi la câmp: unul va fi luat și altul va fi lăsat.”.

Haideți să credem că noi facem parte din rândul acelor care nu rămân în urmă, ci care vor fi răpiți împreună, la Domnul nostru. El ne-a dat garanția și noi credem din toată inima noastră, așa cum a spus-o Scriptura.

Eu aș fi dorit să mai citesc încă un cuvânt din Evrei. Chiar dacă timpul nostru aproape că a trecut, totuși, acest timp încă ne aparține. Primiți, vă rog, acest verset în inimile voastre: Evrei 6.17: *„De aceea și Dumnezeu, fiindcă voia să dovedească cu mai multă tărie moștenitorilor făgăduinței nestrămutarea hotărârii Lui, a venit cu un jurământ”*. O astfel de siguranță ne-a dăruit Dumnezeu. El nu a dat doar niște făgăduințe, El nu numai că a hotărât planul Său, ci El a venit cu un jurământ: că va împlini tot ceea ce a hotărât înaintea întemeierii lumii. A confirmat aceasta printr-un jurământ. Și noi putem să spunem: *„Dreapta Domnului se înalță; dreapta Domnului câștigă biruința”*. Și biruința Lui a devenit și biruința noastră și noi suntem mulțumitori din toată inima. Credeți așa cum zice Scriptura și Domnul Dumnezeu va face totul bine. Amin.

Haideți să ne ridicăm. Noi cântăm cântarea „Așa cum sunt”. Și după aceea vom adresa un cuvânt acelor care doresc să se boteze. [Se cântă cântarea (...)].

Vreau s-o spun în dragoste și într-un mod foarte serios: noi, în acest loc, dorim să-i botezăm doar pe aceia care au trăit o întoarcere la Dumnezeu autentică, care au pășit pe calea îngustă, care au primit, din toată inima lor, ceea ce ne-a fost dăruit prin jertfa Mântuitorului nostru, care au primit personal iertarea păcatelor, ca pe o trăire personală de mântuire. Nu pentru că tata și mama sunt credincioși, ci pentru că ție, personal, ți-a vorbit Cuvântul Domnului. Tu ai auzit chemarea și tu vii la Domnul, conform Cuvântului din Scriptură, din Fapte 2.39: *„Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeul nostru”*. Dacă Domnul te-a chemat și tu răspunzi acestei chemări, atunci, prin botez, tu poți să închei legământul unui cuget curat.

Prin botez, noi mărturisim că L-am acceptat și primit pe Domnul nostru. Prin botezul cu Duhul Sfânt, Domnul mărturisește că El ne-a acceptat și primit pe noi. Avem nevoie de ambele lucruri: credință, ascultare; și avem nevoie atât de botezul biblic în apă, cât și de botezul biblic cu Duhul Sfânt și cu foc. Domnul Dumnezeu să ne dăruiască totul. Aparține restituirii: mântuirea deplină, Evanghelia deplină, totul face parte din aceasta. Și Dumnezeu ne-a dăruit totul.

În timp ce ne aplecăm capetele, eu doresc să întreb dacă cineva dorește să fie botezat. Cine dorește să fie botezat astăzi? Una, două, trei mâni sunt ridicate. Veniți toți în față! Mai este cineva, care dorește să fie botezat? Vă rog veniți toți în față! Mai este cineva? Soră, vorbești limba germană? Limba engleză, franceză. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi. Și voi doriți să fiți botezați? Frumos. Știți voi ce înseamnă? Vorbiți limba germană? Engleză.

Noi am vorbit de fiecare dată despre tema aceasta: „*Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit*” (Marcu 16.16). Acestea sunt cuvintele Domnului nostru. În acest sfârșit de săptămână noi am subliniat-o: necredința este un lucru condamnabil, dar credința este un cadou al Dumnezeului nostru. Și noi putem crede din toată inima noastră, așa cum zice Scriptura.

L-ați primit voi pe Mântuitorul, ca Mântuitor al vostru personal? Și, acum, sunteți pregătiți să fiți botezați? Sunteți pregătiți să-L urmați pe Domnul prin credință și prin ascultare?

Haideți să ne rugăm. Tată ceresc, Îți mulțumim din toată inima noastră pentru Cuvântul Tău cel sfânt și scump. Îți mulțumim pentru frații și surorile noastre care și-au dedicat viețile lor Ție. Și acum, prin credință și ascultare, doresc să fie botezați în Numele Tău. Binecuvântarea Ta permanentă să rămână în ei și peste ei. Fii Tu cu ei, așa cum ai făgăduit, în toate zilele vieții lor.

Dumnezeule mare, fie ca și această zi să intre în istoria vieții lor și în istoria vieții noastre, să fie o zi pe care Tu ai făcut-o, o zi în care Tu ne-ai vorbit într-un mod foarte serios. Îți mulțumesc fiindcă ai oprit toate îndoielile și ai îndepărtat orice neascultare, în Numele Domnului Isus Hristos. Credință, încredere și ascultare este așezată în noi toți, ca în noi

toți să se împlinească faptul că, precum niște copii ascultători, nu trăim conform mersului acestei lumi, așa cum ai spus Tu prin Pavel.

Dumnezeule mare, fiecare Cuvânt ne vorbește, fiecare Cuvânt atinge inimile noastre, credem fiecare Cuvânt. Și Îți mulțumim că Tu ne vorbești într-un mod foarte personal.

Ție, Dumnezeu Atotputernic, Îți mulțumim din nou pentru harul Tău și pentru credincioșia Ta, pentru Cuvântul Tău scris, pentru Cuvântul Tău viu și pentru Cuvântul Tău descoperit. Îți mulțumim pentru mesajul timpului prezent, Îți mulțumim pentru slujitorul și prorocul Tău, fratele Branham, pe care l-ai trimis Tu. De asemenea, Îți mulțumim că mesajul a ajuns în toată lumea și încă mai este răspândit. Noi îi pretindem pe toți răscumpărații, pe toți aceia care aparțin Miresei Mielului: Tu să-i chemi afară, Tu să-i smulgi din toate. Și ajută-i să fie ascultători voii și Cuvântului Tău. Toți, din toată lumea, să fie binecuvântați, în toate popoarele, în toate limbile și în toate națiunile.

Ție, Dumnezeului Atotputernic, Îți mulțumim pentru ziua de ieri, pentru ziua de azi. Îți mulțumim pentru toate cuvintele Scripturii. Și eu Îți mulțumesc fiindcă Tu i-ai binecuvântat pe toți, ai vorbit tuturor. Nu mai există nicio împotrivire, nicio răzvrătire. Ci toți cred, din toată inima și din tot sufletul lor. Ție, singurul Dumnezeu, Îți aducem cinstea și lauda, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia. Aleluia.

Să cântăm cântarea „Numai să crezi” [Se cântă cântarea (...)].

Încă un moment, vă rog. Dacă sunt niște cerințe deosebite, boli sau alte probleme, ridicați mâinile. Mulțumesc frumos. Mulțumesc. Și pe acestea le vom aduce înaintea Domnului.

Iubite Domn, în fiecare adunare în care Tu ai fost prezent s-a întâmplat totul: acolo a fost iertare, vindecare, eliberare. Astăzi Tu ești prezent. În Tine noi avem iertarea, vindecarea, eliberarea; totul avem în Tine și prin Tine. Și noi o primim: prin rănilor Tale, eu sunt tămăduit. Prin rănilor Tale, noi toți am fost tămăduiți, prin puterea lui Dumnezeu, prin credință, prin credință. S-a isprăvit! Îți mulțumim din toată inima noastră pentru aceasta.

Și Te rog dăruiește acum fiecăruia în parte credința că Tu ai făcut-o. Ei să plece din acest loc și să-Ți mulțumească. Lăudat și slăvit să fie

Numele Tău cel sfânt și scump. Împreună, noi glorificăm puterea sângelui Tău, a Cuvântului Tău și a Duhului Tău. Îți mulțumim pentru biruința de pe Golgota, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia. Aleluia. Și tot poporul să spună „Aleluia”. Aleluia! Și tot poporul să spună „Amin”. Amin! Și tot poporul să spună „Maranata!” Aleluia. Aleluia.

Dragi frați, voi pe care n-am putut să vă chem în față, vă rog duceți cu voi saluturi sincere, în toate țările, în toate orașele. Voi din Africa, fratele din Guadeloupe, indiferent unde vă întoarceți, toți să fie binecuvântați. Duceți cu voi saluturi.

Noi suntem uniți în Domnul nostru, în toată Europa, în toată lumea. La Dumnezeu nu există diferențe în timp sau distanțe. El este prezent pretutindeni, El este Atotputernic. A Lui să fie cinstea, acum și în vecii vecilor.

Salutați-i pe toți, în România, în Italia. Frate Trabani, voi toți, salutați-i pe toți cei cu care aveți părtășie. Dumnezeu să binecuvânteze, în mod deosebit, pe fratele și sora Kupfer, prietenii mei vechi. Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Acum ne apropiem de încheiere. Fratele Helmuth Miskys să vină. Măine el va pleca în America de Sud și noi dorim să-l încredințăm harului Domnului. El și fratele Claudio se ocupă de toată literatura în limba portugheză. Noi suntem mulțumitori și pentru el. Chiar și în Brazilia sunt mii, nu sute, ci sunt mii de credincioși care au venit la credință. Acolo avem stații unde sunt ascultate predicile și Dumnezeu face lucruri mari. El i-a binecuvântat și i-a putut folosi pe frații noștri într-un mod puternic. Transmitem fratelui nostru saluturi, în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru. Domnul să fie cu tine și să te binecuvânteze!

Frate Müller vino și roagă-te cu noi, vino și mulțumește Domnului. [Se roagă fratele Müller (...)]. Amin. Amin. Domnul ne-a binecuvântat. Harul Domnului să fie cu voi.